

«τῶν τοιοῦτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Β.
ΑΡΙΘ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΙΟΣ 1869,

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
» ἑκαστ. φύλ. » 5

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΕΤΡΟΥ.

Διὰ τὴν ἐφ. τῶν Παίδων.

Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἦσαν ἀδελφοί· ἡμέραν δὲ τινα, ἐνῶ ἦσαν μόνοι, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, «Ἐλα νὰ παίξωμεν τὴν ἐκκλησίαν· ἐγὼ νὰ κάμω τὸν ἱεροκῆρυκα, σὺ δὲ τὸ ἀκροατήριον.»

«Καλὰ,» ἀπήντησεν ὁ Ἰωάννης, ἀς παίξωμεν.»

Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἀναβὰς εἰς μίαν καθέκλαν, ὡς εἰς ἄμβωνα, καὶ λαθὼν ἐν βιβλίῳ ὡς Ἀγίαν Γραφήν, ἤρχισε νὰ κηρύττῃ ὡς ἑξῆς·

«Τὸ ῥητὸν τοῦ λόγου μου εἶναι σύντομον καὶ πολὺ εὐκόλον. ἌΓινεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί! (Ἐφεσ. δ' 32.)

«Υπάρχουσι μικρά τινα ῥητὰ, τοῦ Εὐαγγελίου, ἐπιτηδες διὰ τὰ μικρὰ παιδία, καὶ τὸ ῥητὸν τοῦτο εἶναι ἐν ἑξ' αὐτῶν. Λοιπὸν, Γίνεσθε χρηστοί.»

«α.) Πρὸς τὸν πατέρα σου· νὰ μὴ φωνάζῃς, οὔτε νὰ κάμῃς ταραχὴν ὅταν πάζῃ ἀπὸ κεφαλόπονον. Σὺ δὲν ἤξεύρεις τί εἶναι κεφαλόπονος, ἐγὼ δὲ μὴ τὸν εἶχον μίαν φοράν καὶ δὲν ἤθελα νὰ ἀκούω ταραχάς.

«β.) Πρὸς τὴν μητέρα σου· νὰ κάμῃς εὐθὺς δεξιῶν σου λέγει, καὶ νὰ μὴ τὴν ἀναγκάζῃς νὰ ἐπαναλαμβάνῃ πολλάκις — Ἰωάννη, εἶναι καιρὸς νὰ ὑπάγῃς νὰ κοιμηθῇς — διότι αὐτὴ τὴν ἐνοχλεῖ πολὺ.»

«γ.) Πρὸς τὴν μικράν μας ἀδελφὴν . . . «Ἄλλὰ,» ὑπέλαθεν ὁ Ἰωάννης, ἐληρωμένης νὰ εἴπῃς, πρὸς τὸν Πέτρον.»

«Καλὰ,» εἶπεν ὁ Πέτρος «δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν λόγον μου. Πρὸς τοῦτους σὺ εἶσαι τὸ ἀκροατήριον καὶ δὲν πρέπει νὰ βουλῇς.» Λοιπὸν ἔλεγα, νὰ ἦσαι χρηστὸς εἰς τὴν Ἐλενίτσα καὶ νὰ

τὴν ἀφίης νὰ παίξῃ μετὰ τοὺς στρατιώτας σου.

«δ.) Πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ νὰ μὴ κλαίῃς καὶ τὴν κτυπᾷς ὅταν σὲ νίπτῃ καὶ σὲ κτενίζῃ.

«Ἄλλὰ, με συγχωρεῖς, Κύριε, τὸν διέκοψε καὶ πάλιν ὁ Ἰωάννης, «Αὐτὴ μοῦ τραβᾷ τὰ μαλλιά μετὰ τὸ κτένιον.» «Σιωπὴ εἰς τὸ ἀκροατήριον,» ἐφώνησεν ὁ Πέτρος.

«ε.) Πρὸς τὴν γάταν νὰ μὴ τραβᾷ τὴν οὐράν της οὔτε νὰ τοιμπᾷς τὰ αὐτιά της, ἀλλὰ νὰ τὴν χαϊδεύῃς καὶ νὰ τὴν κάμῃς νὰ ῥογχαλιῇ.

«Ἐλα τώρα, τελείωσε μετὰ τὸν λόγον σου, διότι ἐγὼ ἐκυράσθηκα,» ἐφώνησεν ὁ Ἰωάννης. «Εἶναι καιρὸς πρέπει νὰ ψάλλωμεν, καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ τὸ τέλος τοῦ λόγου, ἤρχισε νὰ ψάλλῃ, ὁ δὲ Πέτρος ἠναγκάσθη νὰ παύσῃ. Ὁ λόγος οὗτος εἶναι μὲν σύντομος οὐκ ἔστιν ὅμως πρακτικὸς καὶ ὠφέλιμος πρὸς πᾶν παιδίον.

ΕΛΕΦΑΝΤΟΔΟΝΤΕΣ.

Υπολογίζεται, ὅτι εἰς μόνην τὴν πόλιν τῆς Ἀγγλίας Σέφιλδ ἐξοδεύονται 180 τόνοι ἐλεφαντοδόντων εἰς κατασκευὴν χειρῶν μαχαίρων καὶ περονῶν. Διὰ νὰ προμηθευθῇ δὲ ἡ ποσότης αὕτη, πρέπει νὰ φωνεύονται κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 18 χιλιάδας ἐλεφάντων!

ΠΡΑΞΕΙΣ καὶ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ. Εὐφορῆς τις παρετήρησέ ποτε εἰς τινα εἰπόντα, «Ὅτι ἀπεφάσις νὰ κάμῃ τὸ τάδε καὶ τάδε πράγμα, ὅτι οὐδέποτε ἀνέγνωσε περὶ τῶν Ἀποφάσεων τῶν Ἀποστόλων, ὑπάρχει ὅμως βιβλίον, τὸ ὅποσον περιέχει τὰς Πράξεις των! — Ἐὰν ἦναι δυνατὸν, κάμνε καλὸν τι πᾶσαν ἡμέραν.

ΠΟΣΟΤΗΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΕΝ Τῷ ΚΟΣΜῳ

Υπολογίζεται ὅτι τὸ μεταλλικὸν καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἀναβαίνει εἰς 600 ἑκατομμύρια τάλληρα, ἐκ τῶν

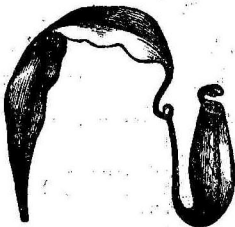
δοπίων 400 είναι εἰς κυκλοφορίαν καὶ 200 εἰς τὰς διαφορούς τραπέζας. Ἐάν υποθέσωμεν, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς εἶναι ἐν δισεκατομύριον, καὶ τὸ μεταλλικὸν διενειμμετο μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ κόσμου, θὰ ἐλάβησαν ἕκαστος τρεῖς δραχμὰς καὶ ἐξήκοντα λεπτά.

— Ἡ Πόλις τῆς Βοστώνης, ἣτις περιέχει περὶ τὰς 500 χιλιάδας κατοίκων, ἔχει περὶ τὰς 200 σχολεῖα διαφορῶν κλάσεων, εἰς τὰ ὁποῖα συγχάζουσι καὶ ἐκπαιδεύονται ὑπὲρ τὰς 20 χιλιάδας παιδιῶν, πρὸς πληρωμὴν τῶν διδασκάλων τῶν ὁποίων δαπανῶνται ὑπὲρ τὰς 40 χιλιάδας ταλλήρων! Δικαίως λοιπὸν ἡ Βοστώνη καλεῖται αἱ Νεαὶ Ἀθῆναι.

Ο ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΠΙΘΗΣ.

Δύο κύριοι κατοικοῦντες εἰς παραλίαν τινὰ τῆς Ἀφρικῆς ἐξῆλθόν ποτε εἰς δάσος πρὸς κυνήγιον. Ἐνῶ δὲ περιπλανῶντο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἤκουσαν ὀλολυγμοῦς καὶ ἐκ περιεργείας κινούμενοι ἐστράφησαν πρὸς τὸ μέρος, ὅθεν ἐξήρχοντο αἱ κραυγαὶ ὅπως μάθωσι τὸ αἷτιον.

Καὶ ἰδοὺ πύθξ καθήμενος πλησίον δένδρου τινός, ἔχων τὸν δεξιὸν αὐτοῦ μηρὸν τεθραυμένον καὶ κλαίων. Ὁ εἰς τῶν κυνηγῶν ἐπρότεινε νὰ τὸν φρονέωσι καὶ οὕτω νὰ ἀπαλλάξωσιν αὐτὸν τῶν πόνων, ἀλλ' ὁ ἕτερος, ὅστις ἦτο ἰατρός, δὲν ἐουγκατένευσεν εἰς τοῦτο· πλησιάζας δὲ τὸ ζῶον καὶ ἐξετάσας τὴν πληγὴν, ἔδεξεν αὐτὴν διὰ τοῦ μανδουλίου του· τοῦτο πολὺ εὐχαρίστησε τὸν πύθξα, ὅστις διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων κινήματων προσεπάθει νὰ ἐκφράσῃ τὴν πρὸς τὸν εὐεργέτην του εὐγνωμοσύνην. Οἱ κυνηγοὶ ἀφήσαντες τὸν πύθξα ἀνεχώρησαν, περιπλανηθέντες· δ' ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς τὸ δάσος καὶ καταληφθέντες, ὡς ἐκ τοῦ κόπου καὶ τοῦ καύσαντος, ὑπὸ ὑπερβολικῆς δίψης ἐπέστρεψαν κεκμηκότες καὶ σχεδὸν ἡμίθιναις πρὸς τὸ μέρος ὅπου εἶχον ἀφήσει τὸν πύθξα. Οὗτος δὲ μόλις εἶδε τὸν εὐεργέτην του, καὶ ἀμέσως ἐνόησεν, ἐκ τῆς ἀδημονίας καὶ τῶν σχημάτων αὐτοῦ, ὅτι ἔτρεχε μέγαν κίνδυνον· λοιπὸν ἀφήσας αὐτοῦ ἀνεχώρησε συρόμενος, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε φέρων εἰς τὰς χεῖρας τι ἄνθος κυλικοειδὲς (pitcher plant) (ὁμοίον μὲ ποτῆριον) τὸ ὁποῖον προσέφερεν εἰς αὐτοῦς.

Τὸ ἄνθος τοῦτο ἔχει σχῆμα, κέρατος· τὸ δὲ στόμιον αὐτοῦ ἐν μὲν ἀνυδρίᾳ, κυλύπτεται ὑπὸ τίνος μετάλλου,

τὸ ὁποῖον, ἐν καιρῷ βροχῆς ἀνοίγει καὶ οὕτω συνάζονται εἰς αὐτὸ ἑκατὸν περίπου δράμια ὕδατος, τὸ ὁποῖον τηρεῖται καθαρὸν καὶ χρησιμεύει πρὸς κατάσβεσιν τῆς δίψης ζώου τινός ἢ ἀνθρώπων εἰς ἐποχὴν ὑπερβολικοῦ καύσαντος. Ὁ πύθξ λοιπὸν, οὗτος, ἀπὸ εὐγνωμοσύνης κινούμενος ἐπρομήθευσεν εἰς τὸν εὐεργέτην του ὕδωρ καὶ οὕτω ἔσωσεν αὐτὸν ἐκ σκληροῦ καὶ ὀδυνηροῦ θανάτου.

Καὶ ὅμως πολλοὶ ἄνθρωποι οἵτινες καυχῶνται ὅτι εἶναι πολὺ ἀνώτεροι τῶν πύθξων κατὰ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν εἶναι πολὺ κατώτεροι αὐτῶν κατὰ τὴν εὐγνωμοσύνην. Ὁ Θεὸς, ὡς καλὸς καὶ ἀγαθὸς πατὴρ, προμήθευε εἰς ἡμᾶς ἀφθονίαν ἄρτου, ὕδατος, ἀέρος, φωτός, καὶ πάσης φυσικῆς εὐλογίας, καὶ πρὸς τοῦτοις ἔδωκεν τὸν υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ὅπως ἀποθάῃ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, ἡμεῖς δὲ ὅχι μόνον λησμονοῦμεν νὰ εὐχαριστῶμεν αὐτὸν καθ' ἑκάστην διὰ προσευχῆς, ἀλλὰ καὶ περιφρονοῦμεν αὐτὸν διὰ τῆς διαγωγῆς μας καὶ ὑβρίζομεν καὶ βλασφημοῦμεν αὐτὸν διὰ τῶν λέξεων.

Ἄς μάθωμεν λοιπὸν καὶ ἐκ τοῦ πύθξος νὰ ἡμεθα εὐγνώμονες ὅχι μόνον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Θεὸν τὸν μέγιστον τοῦ ἀνθρώπου εὐεργέτην.

ΩΦΕΛΙΜΑ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

Εἰπέ ἀντικειμένά τινα ἢ πράγματα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἔχωσι τὰς ἐξῆς ποιότητες. Μέγαν, μικρὸν, ὀρθιον, νέον, ἑγρὸν, ὑγρὸν, παχὺ, ἰσχνόν, παλαιόν, σπάνιον, ἀσθενές. ὕγιες, βραχὺ, στενόν, χονδρὸν, ξυρὸν, πικρὸν, σφόν, κόκκινον, πράσινον, μαῦρον, κίτρινον, ὀξὺ, ὀκνηρὸν, ἐργατικόν, ὑψηλόν, χαμηλόν, ὀμαλόν, ψυχρὸν, θερμὸν, εὐχάριστον, δυσάρεστον, ἀγαθόν.

ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ.

Πολλὰ τῶν κακῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πάσχουσι οἱ ἄνθρωποι, προέρχονται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἀρετῆς ταύτης — τῆς αὐταρκείας. Οἱ ἄνθρωποι συνήθως μὴ ἀρκούμενοι εἰς ὅσα ἔχουν στενοχωροῦνται καὶ λυποῦνται, διότι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι περισσότερα καὶ καλλίτερα.

Ἱστορεῖται, ὅτι ὁ Σωκράτης διερχόμενός ποτε διὰ τῆς ἀγορᾶς εἶπεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν, « Πόσα πράγματα ὑπάρχουσιν ἐδῶ, τὰ ὁποῖα, δὲν ἐπιθυμῶ! »

Ἱεροκλῆροῦ τις, ὅστις ἐλάβησαν ὀλίγον μισθόν, συνειθίε νὰ ἀσιτεῖται πρὸς τοὺς φίλους του λέγων, « Δὲν χρωστώ τίποτε — Δὲν μὲ χρωστέει τις τίποτε — Δὲν ἔχω τίποτε — Δὲν χρειάζομαι τίποτε! »